

селата *Сърбани*, *Староецъ*, *Лисичани*, *Преглово*, *Пласница*, *Крушица* и *Челопецъ*. Всички сж наредени отъ градъ Кичево надолу край десния брѣгъ на р. Велика, на стария пѣтъ отъ Кичево за Прилѣпъ. Само Челопецъ е на лѣвия брѣгъ на рѣката. Освѣтъ тия има още двѣ села съ потурчени българи въ Порѣче; едното е *Трѣбино*, близу до Бродъ, дѣто кичевския пѣтъ минава р. Велика, кѣмъ Прилѣпъ, и другото е *Модрица* въ срѣдъ Порѣче, дѣто има 7 къщи мухамедански, а останалитѣ сж българи християни.

Градътъ и селата отъ Долно Кичево сж потурчени отдавна и населението нѣма за това потурчанье спомени. Като вземемъ прѣдъ видъ, че тая група е на пѣтя, който води отъ Прилѣпъ за Кичево, и че на тоя пѣтъ има въ Прилѣпско още друга потурчена купчина, можеме да прѣдполагаме, че потурчаньето е извършено рано по стратегически съображения. Въ това врѣме трѣба да е разрушенъ манастирътъ Св. Илия при Бродъ и обърнатъ на теке.¹⁾ Потурчаньето на Горно-Кичевската купчина е станало по-скоро и за него сж запазени доста спомени. Споредъ мѣстно прѣдание потурчаньето станало въ тия мѣста прѣди 100 години. Най-първо сж потурчени селата *Сърбица* и *Бачица*, послѣ останалитѣ. Двѣтъ Стрегомишта и Цървивци сж приели мухамеданството прѣди 80 години. Навсѣдѣ това е ставало съ насилия. Споредъ едно прѣдание селенитѣ отъ Стрегомища, като били насилени да се потурчатъ отъ нѣкой си забитинъ, тѣ поискали отъ ходжата, що го придружавалъ, да имъ даде срокъ отъ нѣколко мѣсеца доклѣ изядатъ свинетѣ, които имали. Такавъ срокъ имъ билъ даденъ, и откакъ изтекълъ, тѣ се потурчили. Църквитѣ имъ стояли още полусрутени. Потурчаньето на тая купчина трѣба да има връзки съ нахлуваньето на арнаутитѣ въ Горно Кичево, което почнало прѣзъ втората половина на XVIII. в.

Кичевскитѣ потурчени българи сж мирни и не правятъ пакости на своитѣ съсѣди християни, както ония въ Дебъръ. Наопаки и тѣ сами доста страдатъ отъ арнаушкитѣ си съсѣди грабители.

По на изтокъ въ голѣмата Битолско-Прилѣпска Равнина се срѣщатъ много рѣдко потурчени българи. Изобщо цѣлата срѣдна часть отъ юго-западния български дѣлъ е останала по-добрѣ запазена за християнитѣ българи.

Въ Прилѣпската Каза има само една малка купчина мухамедани българи. Тя се състои отъ 3 села: *Дебреце*, *Пецалесо* и

¹⁾ В. Кънчовъ, Кичево и Прѣчиста. Библиотека, III. 103.